

Svjedočanstvo novinarke Nikoline Nakić

Već se dugo spremam pisati na ovu temu, no teška mi je i bolna, i riječi i emocije teško izlaze van. Možda je ipak Dan života koji smo obilježili prava prigoda da se neke stvari kažu. Odakle da krenem? Možda najbolje – od početka. Naime, nikada nisam ni trebala biti rođena. Moja mama je zatrudnjela samnom kao sedamnaestogodišnja gimnazijalka, blistavih ocjena i isto takve budućnosti. Tata mi je bio četiri godine stariji student, bez primanja, i malo su o čemu tada mogli odlučivati sami. Pritisci su bili strašni, od uništavanja budućnosti preko sramote da se žene mладenci od 17 i 21 godinu.

Tadašnji šef rodilišta u Petrovoj bio je mamin daljnji rođak. Poslali su je k njemu, jadnu, nikakvu, isprepadanu, da „rješi stvar“. Liječnik se sažalio i poručio da je za abortus prekasno... iako nije bilo. Isti taj čovjek prvi me primio na ruke, čupavu i bucmastu bebiću, rođenu zdravu i u terminu. Nosajući me onako tek rođenu i pokazujući me svima koji su se tamo našli, govoreći: Ma pogledajte je kakva je, kakvo lijepo dijete! To je dijete ljubavi!

A vidite, toliko je malo falilo da se nikada ne rodim. Nečija odluka, nečija trenutna samlost, odlučila je o jednom cijelom životu, o meni, o mojoj djeci koju nikad nebi rodila, o mužu kojeg nikad nebi upoznala... tolike su sudsbine visjele o toj jednoj niti, i iako se ovaj svijet nebi promjenio, nastavio bi baš kao da se ništa nije dogodilo, moj mikrosvijet promjenio se bespovratno. (...)

Prije nekoliko dana, na računalu sam ugledala plakat za film o abortusu na čijoj je naslovniči zbilja potresna fotografija abortirane bebe kraj čije krvave glavice stoji novčić. Moj jecaj, uzdah, štoveć, privukao je pažnju mog devetogodišnjeg sina Roka koji mi se prišuljao s leđa i video fotografiju (koju sam odmah spustila, no ne dovoljno brzo). Na njegovo pitanje što je to, rekla sam mu istinu, na najblaži način na koji djetetu možeš uopće objasniti neobjašnjivo. Nije me više ništa pitao osim radi li se to i u bolnici u našem gradu. Odgovorila sam, da.

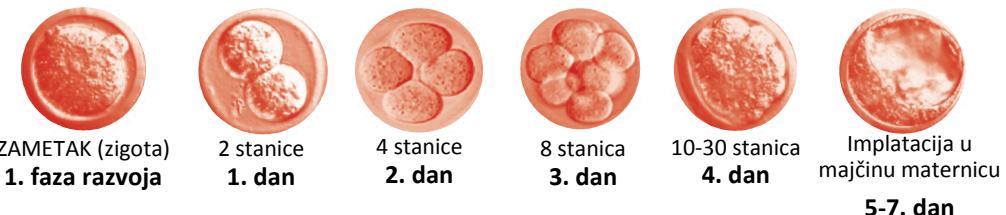
Sljedećeg jutra, bila je nedjelja, došuljao se do mog kreveta, poljubio me i rekao mi: Mama, probudi se, vidi kakav je sunčan dan vani! Što kažeš da se ja i ti prošećemo do bolnice danas i da spriječimo da se danas ubije jedno dijete? Taj nevin dječji pogled i dobrota u njegovim iskrenim crnim očima natjerali su mi suze na oči. Što sam mu mogla reći: Sine, a što nas dvoje možemo učiniti? Što mi jadni možemo promjeniti u ovom zlom svijetu? (...)

I kad vas jednom vaše dijete probudi baš kao mene moje, i pita: Mama, tata, što si ti učinio? – pazite što ćete mu odgovoriti. Jer će ono u vašim očima čitati istinu i tu vašu istinu nositi dalje sa sobom u život. Kakva će to istina biti, ovisi o vama. (izvor: katolički časopis Book)

Kada nastaje život?

Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,
župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.
NOVI VINODOLSKI

ZAMETAK je **organizam, živo biće** s ljudskim genetskim naslijedjem. On je zato, drugim riječima, **Ijudsko biće**.

Trudnoća je stanje u kojem se nalazi žena koja je začela. Ono traje od trenutka oplodnje do porođaja. S 21. navršenim danom djetetovo će srce početi kucati.

Suprotno onome što možemo pročitati u nekim udžbenicima, **trudnoća zapravo započinje spajanjem spermija i jajne stanice (OPLODNJOM)**, a zatim se zametak ugniježdi u stijenkama maternice (implantacija).

Pobačaj je preuranjena smrt ZAMETKA ili ploda u različitim fazama njegovog razvoja. Govorimo o spontanom pobačaju kada se njegova smrt ne izazove namjerno. O induciranoj ili izravnom pobačaju govorimo kada netko namjerno izazove smrt zametka ili ploda. Izraz "prekid trudnoće" zamagljuje činjenicu da je tu riječ o smrti djeteta, onoga kojemu je najviše u interesu da živi.

Što kaže Crkva?

"Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te posvetih." (Jeremija 1, 5)

Samo je Bog Gospodar života

"Ljudski je život svet zato što od samog početka uključuje stvaralačko Božje djelo i trajno ostaje u osobitom odnosu sa Stvoriteljem, svojom jedinom svrhom. Samo je Bog Gospodar života od njegova početka do kraja te nitko, ni u kakvim okolnostima, ne može prisvojiti pravo izravnog uništenja nedužna ljudskog bića."

Katekizam Katoličke Crkve, br. 2258

Etička promišljanja

Slučajevi silovanja

Razumljivo je da žena možda ne želi dijete koje je začeto iz silovanja. Majci je potrebna posebna skrb nakon iskustva takve traume, ali ubijanje djeteta neće poništiti tu tragediju. Naprotiv, ono je pogoršava. Zločinac treba biti kažnjen. No zašto bi dijete, koje je nevino, podnijelo smrtnu kaznu?

Problemi s novcem

Jesu li financijski problemi dovoljan razlog za prekid trudnoće?

Najbolji način da se pomogne ženi koja se nalazi u teškoj situaciji nije pomoći joj da ubije život, nego da riješi svoje financijske probleme. Ako majka ne može odgajati svoje dijete, drugo moguće rješenje za nju je davanje djeteta na posvajanje.

Što s očevima?

Nije rijetko da se mlade trudnice osjećaju prisiljenima pobaciti jer otac ne želi preuzeti odgovornost za svoje dijete. S druge strane, ponekad se dogodi da žene pobace protiv volje djetetova oca. Otac se ne može suprotstaviti majčinoj volji i zaštititi svoje dijete. No nije li to dijete njihovo zajedničko dijete? Činom prokreacije dijete postaje "tijelo od tijela" i majke i oca. Jedan je mlađi 22 godišnjak rekao da se umalo bacio kroz prozor od muke kad je saznao da je njegova djevojka pobacila njihovo dijete. Zakon ignorira oca.

Posvojenje

U vrlo teškim uvjetima ponekad se dogodi da majka ne može odgajati svoje dijete. U tom slučaju ona može povjeriti svoje dijete posvojiteljima. Za razliku od pobačaja, u kojem dijete gubi sve, posvajanje mu daje priliku. Ono gubi majku, ali zadržava život i nalazi nove roditelje. Mnogi su parovi spremni prihvatići dijete kroz posvajanje.

Prihvaćanjem pobačaja suprotstavljamо se miru

Mislim da je pobačaj ono što danas najviše uništava mir zato što je to izravan rat, izravno ubijanje – izravno ubojstvo koje počinjava sama majka... Ako majka može ubiti vlastito dijete, što me prijeći da ja ubijem tebe, a ti mene?

bl. Majka Terezija

Sprječava li kontracepcija pobačaj?

Često se kaže da je kontracepcija najučinkovitiji lijek za pobačaj.

Je li to doista istina? Ne, i to zbog 3 razloga:

1. Kontraceptivni mentalitet dovodi do spremnijeg prihvaćanja pobačaja u slučaju "neželjene trudnoće".
2. Kontracepcija potiče spolne odnose s više partnera u nestalnim odnosima, što zapravo povećava broj neželjenih trudnoća.
3. Osim toga, neke kontraceptivne pilule (i spirala) uzrokuju pobačaj u ranoj fazi, a da žena toga uopće nije svjesna. Statistike potvrđuju da povećano korištenje kontracepcije ne smanjuje broj pobačaja.

Svjedočanstvo

Imala sam 22 godine. Tri godine bila sam u vezi sa studentom sa svojeg fakulteta. Jedne noći, budući da sam zaboravila popiti pilulu, upotrijebili smo kondom koji je puknuo. Dva tjedna kasnije život mi se preokrenuo naglavačke – bila sam trudna...

Otada su samoča koju sam osjećala i pritisak od strane oca moga djeteta bili ogromni. On nije htio imati nikakve veze s djetetom. Šest dana smo se neprestano svađali, a potom sam popustila, jer sam bila previše izolirana i prestrašena i nisam imala nikakvu podršku obitelji. Kad sam se probudila, nije više ničega bilo, svijet je bio prazan.

Deset dana kasnije počelo je krvarenje koje je potrajalo dva dana. Sljedećih 20 godina, na "godишnjicu" tog dana, ponovno sam proživljavala muku i usamljenost toga trenutka i imala sam strašne bolove u trbušu. Nakon rođenja svakoga od moje djece, mjesecima sam patila od depresije i užasnih noćnih mora da ubijam svoje dijete vlastitim rukama. Danas, kada imam 40 godina, ne prođe nijedan dan a da ne pomislim na to dijete i na dio sebe koji sam ubila kada sam se odlučila na pobačaj.

EMMA, majka

IZVOR: „Vodić kroz bioetiku za mlade“ 2014. Ured za mlade, HBK.

**U dobi od 2 mjeseca dugačak
sam 3 cm. Mikroskopom mi
možete vidjeti otiske prstiju!**

